

Ca-Nostra

EPOCA SEGONA
ANY VI : NÚM. 91

SETMANARI MALLORQUI
Inca, 27 Diciembre de 1924

Redacció Administració
Murta, 5. - Inca

MOLTS D'ANYS

Molt efusivament la Direcció de **Ca-Nostra**, saluda a les autoritats i a tots els amics i subscriptors per aquestes festes de Nadal, i desitja i prega a l'Altíssim que los sodolli d'aquella pau i felicitat que son Fill Diví portà a la terra en son prodigiós neixament.

En aquests dies d'intimidats casolanes, que moltes famílies sentiràn anyorances de fills que són a la guerra, per elles i per ells, fèim extensius nostres vots i sentiments planyívols, i per tots els homes de bona voluntat: pau, salut i alegria.

A UN JOVE

L'AUTORITAT EN EL NEGOCI

Tota empresa necessita ordre i disciplina, i l'ordre i la disciplina reclamen una autoritat. Tenim, doncs, que en tota organització de treball i té d'haver un que mani i és precís que els altres creguin.

La obediència a l'autoritat, en lo que fa referència a l'orde del treball, és una obligació moral imprescindible, ordenada en el quart manament de la llei de Déu.

Tota desobediència a l'ordenador del treball en aquelles coses que cauen dintre de les seves atribucions és una falta que reclama una sanció proporcionada. Tot aquell qui no vol subjectar-se a una organització determinada, té d'ésser eliminat de la mateixa.

La tal autoritat la ha d'exercir una o altra persona. La empresa que té un empresari ja té, naturalment, l'autoritat que necessita. L'empresari fundador de la empresa, coneixedor de la organització que exigeix i de la finalitat que porta, més interessat que ningú el seu èxit, coneixedor i coordinador de tots els elements que la formen, és el seu director natural, el patriarca nat, i ningú li pot disputar el dret de governar-la, sigui exercint per sí mateix l'autoritat, sigui delegant les persones que amb ell l'han de compartir.

Lo que en una família és el pare, en el negoci ho és l'empresari, i que sigui així no és exclusivament profit de l'empresari, sinó també profit de tots els elements que integren la empresa.

Que l'empresari pot abusar de la seva autoritat és cert; però jo no sé que sigui possible establir cap altra autoritat que sigui perfectíssima i insuperable. Altra autoritat superior el podrà corregir en els seus abusos. Després de tot, la col·laboració sota direcció d'un determinat empresari és un acte voluntari i no pas imposat per violència.

Avui s'arriba a atentar contra la vida de l'empresari. No sé quina marfuga social ha invadit el món que ha creat un ambient de pestilència tal que atenua els crims més demolidors. Dels atentats contra les autoritats civils s'en diu crims polítics, dels que es fan contra les autoritats del treball crims socials. Aquests qualificatius vénen dictats per un cert sentit de disculpa i com si es volgués admetre, o bé que les passions polítiques o les socials poden ésser més fortes que la voluntat del home i constituir com una mena de obcecació, o bé que la persona que exerceix autoritat té una mena de vilesa que li treu el valor de persona.

I és tot el contrari! Perquè d'una banda, són crims als quals rares vegades els falta una curada premeditació, i, d'altra banda, van contra els més genuïns representants i els més necessaris puntals de la societat.

Pels efectes socials que causen, deixant la empresa i la societat orfe d'autoritat, tindrien d'ésser qualificats com vers parricidis.

JAUME RAVENTÓS

LO NOI DE LA MARE

CANÇÓ DEL BRESSOL

Mentre Maria bressava i vestia
son ros i tendre Fillet que no dorm,
perquè no plori ni en terra s'enyori,
dolça li canta dolceta cançó:

—*No ploris, no, Manyaguet de la Mare,
no ploris, no, que jo canto d'amor.*

Cada gronxada et daré una abraçada,
cada abraçada un beset amorós;
mes rosses trenes seràn tes cadenes,
niu i alcoveta les ales del cor.

Que n'és de bella ta galta en poncella!
que en són de dolços tos llavis en flor!
són una rosa que els meus han desclosa
sols per xuclar-ne la mel de l'amor.

Feu-li, orenetes, cançons d'amoretetes,

canta-li albadades, gentil rossinyol;
si t'és poc fina ma falda de nina,
baixen los àngels del cel un bressol.

Sien ses ales glasser de tes gales,
sien sos braços coixins de ton cos,
jo per tos polsos ne tinc de més dolços,
per embocar te les teles del cor.

Sia ta faixa, si el cel no te'n baixa,
quatre palletes de sec poliol,
quatre palletes tot just floridetes
que et serviren de faixa i llençol.

Guarniu-me'l àngels, bresau-me'l, arcàn-
[gels,
d'aire bon aire, tot fent li l'amor;
mística bresca lo cel li servesca
si en llet de Verge no troba dolçor.

Dels Reis l'estrella claríssima i bella
n'és baixadeta a posar-se en ton front;
quan ells et miren gelosos se'm giren:
«quina faldada de perles i flors!»

Totes s'esfloren les flors que t'enyoren
feia-les nàixer ton riure melós,
tornen reviure si els tornes a riure,
mes ai! sols beuen rosada de plors.

Quan se n'adonen los àngels, entonen
cànctics de festa que es tonen de dol:
«Amb Tu abans d'hora claretja l'aurora,
amb Tu abans d'hora s'ha de pondre el sol.»

Mentre Maria el bressava i vestia,
veu ses manetes creuades al cor;
prou l'endevina d'amor la joguina,
que Fill i Mare barregen sos plors.
—*No ploris, no Manyaguet de la Mare,
que en la creu dura morirem tots dos.*—

JACINT VERDAGUER

L'estimació de Déu és més fàcil de atènyer que la dels homes, per tal com Déu veu íntegre del nostre esforç.

J. Joubert

Ca-Nostra

EPOCA SEGONA
ANY VI : NÚM. 91

SETMANARI MALLORQUÍ
Inca, 27 Diciembre de 1924

Redacció Administració
Murta, 5. - Inca

CIRCOL D'OBRRERS CATOLICS.—INCA

8^è CICLE DE CONFERENCIES

Comensarà demà, diumenge, a les 8 i mitja donant la primera

El Rnt. P. Pere J. Cerdà

TEMA:

Les grans crisis del moment actual

La seva trascència. La crisis de la família. La crisis de l'escola. La crisis de la llibertat. La crisis de la democràcia.

Obriguem els ulls: elevem l'homo i la societat s'eleva.

NOTA.—Després de la conferència se farà el sorteig del rellotje d'or per les teulades de San Francesc.

No s'oferiran billets a la concurrència; si qualqu en vol podrà demanar-los al conserje del Círcol demà tot lo dia.

DE TEMPORADA

Venals en nostro Establiment

Blocs calendaris del Cor de Jesús, en castellá.

Calendaris: Bloc-Catalá.

Targes o hermosos cartons per idem.

Calendaris mensuals, dits comercials, en castellá i catalá.

Dietaris, llibres retxats de tota classe per contabilitat, fins al DIARI MARCA MAJOR.

An els Pages dels Sants Reis

Al passar per la ciutat d'Inca vostros Soberans i los voleu fer quedar bé en qüestió de llibres, acudiu a la Llibreria del carrer de la Murta, que'n tenen de ben hermosos amb estampes i de tot preu, que no tacaràn l'ignocència del infant a qui los regalaràn ni enmatzinaràn la briuada de la joventut somniosa.

Podeu descansar, simpatics Pages, que no vos donaràn figures per llanternes. Els llibres seràn llanternes de bon de veres.

Alerta a equivocar-vos que seria una grossa desgracia pels vostros agraciats.

Desprendiment de terres en Fornalutx

LES CAUSES DE L'ACCIDENT

Troband-me novament a Mallorca per fixar d'un modo definitiu l'itinerari que té que seguir per les nostres serres l'excursió del Congrés Geològic de 1926, vaig ésser enterat de l'esllaviçament de terres que a les vessants de la Serra de Monnáber havia causat la ruïna d'uns quants propietaris, destruint-los per complet llurs finques: no cal dir que això em feu modificar l'itinerari, realisant una ràpida visita a dit esllaviçament.

El fenomen és en tot semblant an el que va ocórrer fa un cert temps a Monachil (Granada) i del que varem parlar-ne els periòdics de tot el món; és lo mateix en petit, però per els malhaurats propietaris, l-s conseqüències no deixen de ésser tristíssimes.

Els esllaviçaments de terres d'aquesta mena res tenen que veure amb terratre-mols, ni amb moviments de muntanyes, com tampoc amb els fenòmens que la geologia coneix amb el nom de correments; són origen és més modest. El de Sóller és estat produït sobre un caos de pedres caigudes; aquesta acumulació de roques descansava damunt capes de ferrota i argila, part moderna i part de tries. Ara bé, les aigües continuades d'aquests dies ha obert petits conductes subterranis, que reblanint l'argila l'han feta devallar pendent avall, quedant la ferrota i pedres del damunt fent bòveda, la qual naturalment, falta de base ha caiguda verticalment, de manera que molts d'arbres es conserven verticals però enfonsats 15 o 20 metres i transportats pendent avall.

La cosa s'ha complicada, perque la terra ha tallat el llit a petits torrentons que naixien en les fonts pròximes, llurs aigües s'han mesclat amb la terra esllaviçada fent un fang en el qual estan mig enterrats els arbres. Per altra part han sortit petites fonts que han contribuït a reblanir l'argila,

i de les quals és possible no en quedi senyal a l'estiu. Felixment, la bonança del temps haurà impedit que el fenomen prengués proporcions de verdadera catàstrofe. El deixar de ploure significa aturar la marxa avall de les terres.

BARTOLOME DARDER.

De «El Sóller»

A nostros abonats

Durant el més de Janer seràn presentats a tots els nostros subscriptors els rebuts de *Ca-Nostra*. Alguns d'ells a causa de la llunyania en que viven i per defecte de nostra administració estàn en descubert d'algunes anyades.

Esperàm de la seva generositat i de l'amor que tenen a la premsa sana, que rebràn bé el cobrador satisfent tots els rebuts atrassats. Això no tornarà succeir per tenir el propòsit de reorganitzar nostra administració; i millorar, també, el text del setmanari.

Cronica d'Inca

Dia 21.—A la Parròquia es fa la publicació de la santa Bula.

—A Sant Francesc s'acaben les coran-thores de la Mare de Deu de l'Esperança, que tots els anys li dedica la família Ensenyat, que la té per Patrona de sa fàbrica de teixits.

Són estades molt solemnes i molt concorregudes, sobre tot anit a vespre.

Ha feta la capa a la processó i bendició del Santíssim l'Arciprest Mn. Rayó, assistit de clerges de la Parròquia.

El Pare Ginard, franciscà de Artà, hi ha predicat tots els vespres i avui a l'ofici Major. Aquest novell orador sagrat té un llenguatge castís i sa oratoria està reblida de bells pensaments doctrinals.

—An el camp de futbol de La Constan-

cia se fa un partit amb el equip «Baleares.»

—An el Círcol d'Obrers Catòlics en Junta General se renova la mitat de la Junta Directiva.

Dia 22.—No trèim res a la rifa Nacional. Be n'hi ha de badocs a la pissarra del *Correo de Mallorca*, però els ulls tornem verds i no veuen el número desitjat. Sols hi ha a Inca algún *reintrego* i cas Hereu han tret duro per pesseta.

Dia 23.—Saludam a don Llorenç Mateu Ramis, Enginyer industrial, que arriba de Barcelona a on té sa residència.

Es vengut a passar les festes en sos pares.

—Es vengut procedent de la ciutat de Roma el compaisà Fra Rafael Fe, O. T. R. a on ha passat quatre anys en la residència que tenen allà els PP. Franciscans.

El saludam afectuosament.

Dia 25.—Festa de Nadal. El Cronista, desitja a sos pacients i antics lletgidors molts anys i bons. No es vé que ja som amics?

—Les matines de les nostres esglésies són estades molt concorregudes i bastanta gent s'acostà a rebre la Comunió. An els convents se digueren les tres misses de la diada.

A Sant Francesc, abans de la missa va esser beneïda la capella del Betlem, que havia estada destruïda, bona part d'ella, per un incendi.

Després de les funcions religioses els establiments de menjar i beguda se veren concorreguts per gent que volia posar miqes confortants.

—An el col·legi del Sagrat Cor, seguint la consuetut establerta fa una pila d'anys, la Càtedra de declamació donà la *Adoración de los Pastores*. La sala de espectacles es vé plena que no n'hi cabien pus. Els petits actors estaven a l'altura.

Dia 26.—Arriben d'Àfrica un petit estol de soldats del Batalló d'Inca. No'n venen d'inquers.

—Arriba, també, el jove Alferez don Pere Mulet per passar una temporada a sa casa pairal per restablir de la farida que rebé en la guerra, que així mateix era de grevedat per la proximitat que tenia amb el cervell.

Venturosament, es troba molt amillorat, de lo que'l felicitem, igualment que a son padrí, nostro bon amic don Pere d'A. Mulet, que ha tengut una grossa alegria de poder-lo abraçar.

Dia 27.—Ens ha visitat el germà Rafel Garriga, fill del Conserge de la Sala, que acaba de sortir del noviciat dels germans de les Escoles Cristianes.

Deu associï el seu esperit d'amors del cel en l'estat de perfecció evangèlica que ha elegit.

† NOSTROS AMICS DIFUNTS

Per falta de lloc an el número passat no poguerem donar una notícia de la mort d'En Bartomeu Payeras i Tortella.

Era un jove de moltes disposicions i entusiasmes, deslluïts per la llarga malaltia, que l'ha portat a la mort.

En sa manca de salut, el seu caràcter emprendedor li feu posar el taller de fustaria de casseva amb els adalantaments moderns. Va ocupar càrrecs dins la Junta de la Congregació Mariana i del Directori de la Tercera Orde de Sant Francesc, que desempeñà escrupulosament. Això demostra el seu esperit religiós i la voluntat de treballar socialment. Però a on ha potentisat la seva virtut és en sa llarga malaltia que ha sufrida anys i més anys amb una resignació admirable.

La gent que ha assistit a les seves exèquies han constituït una manifestació de condol.

Donam a sa família i principalment a sa bona Mare nostro pesabé, mentres pregam per l'etern descans de l'ànima de l'amic que ens ha deixat.—R. I. P.

Tip. Duràn.—Inca.